

„עוצבה אטומית“ מוקמת בחופי היס-התיכון

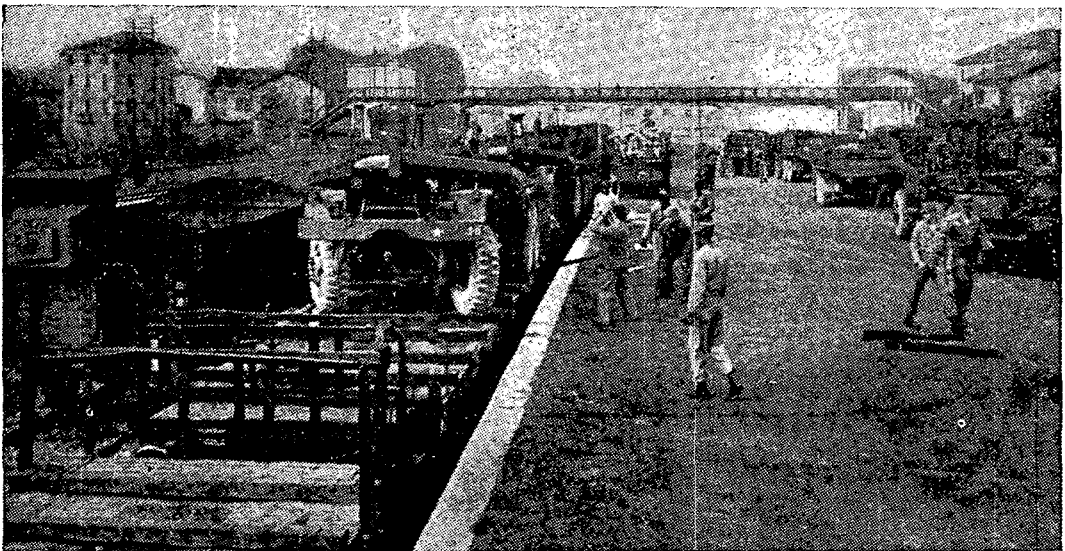
„יוחנן הישר“ על „פס השיגור“

שלו נועדו התמוכות בעלות-המידות הנראות במשאיות שעל „משטח-הרכבת. וזאת לזכור, כי משקל הרקיסה לבדה — 3 טון (שכן קוטרה 762 מ"מ, ואילו אורכה 8.20 מ'); ויש ויש צורך בתמוכות. משקלה כולל האביזרים וכלי ההיסע (טרקטור) הוא כ־23 טון.

„כוח-משימה גרעיני בן כ־5000 איש... „נבחן והולך בסביבת ליבורנו שבאיטליה המרכזית“ „מבחינה איסטרטגית יהיה ביכולתו של כוח-משימה זה, בפיקוד גנ' מיכאליס, „לזווג“ במהירות לכל גזרה שבזירת היס-התיכון — היס-האדריאטי — הרי-האלפים, ולהתפרס שם חיש. מבחינת עצמת האש והניידות עדיף הוא על 15000 חיילים אמריקאיים שהוצאו מאוסטריה...“

(מערכות, צ"ח, פברואר 1956, עמ' 68)

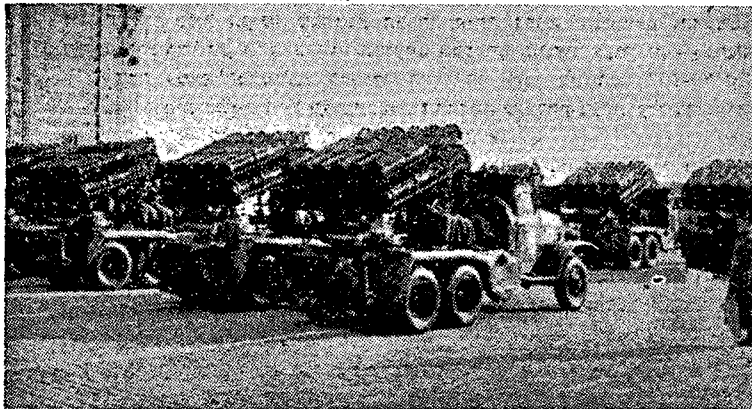
בעוצבה חדשה זו, (שהיא כנראה אוניומפת לטיפוס עוצבות העתיד בצבא ארה"ב) הקובע איננו מספר האנשים כי אם טיבם ועצמתם של כלי-הפגיעה אשר לה. ע"כ מהוה גודל-הארטילריה החמוש ברקיסות „יוחנן הישר“ אחד מעיקרי כוחה. רקיסות אלה (העשויות לשאת ראשי-נפץ אטומיים או רגילים), יתרון הגדול בפשטותן; מכוננים אותן למטרה בדרך הדומה-למדי לזו של כלי-תותח ארטילרי רגיל, ואין הן זקוקות לתחבולות אלקטרוניות להנחתות בתעופתן (כבמקרה הקליעים-המונחים). הכלי שמסיען — הוא „מתקן-השיגור שלהן. מתקנים אלה נידים יותר מכלי הארטילריה הכבדים המובהקים.

בתחנת-הרכבת בויצ'נצה (צפ'ימז' איטליה) בבוא „עוצבה-אטומית“.

משאיות הנושאות את „תמוכות“ פסי-השיגור של רקיסות-אטומיות („יוחנן הישר“) מורדות מ„משטחי“ הרכבת בבוא יחידתן (הסוללה ה־85 מגדוד-הארטילריה ה־85 לארה"ב) מאוסטריה, כחלק ב„כוח-המשימה הגרעיני“ שרוכז באיטליה. מויצ'נצה אל ליבורנו שבחוף טוסקנה, מקום חנית העוצבה החדשה, נעה היחידה בכבישים.

נשק-רקטי סוביטי — כמפגן-ראווה

מוללות-רקטיות חדשות במצעד ב"כוכריהאדומה"

הכלים הרקטיים המוטסים על גבי משחית-המשאיות, 12 קנה (כשתי דיוטות) לכל-כלי, הם הרגולר ברימנו של כלי ה"קטיר" שה"רקטיים שהופעלו על-ידי ה"צבא-האדום" עוד באמצע שנות מלחמת-העולם השניה — בדומה לסוללות הרקטיות (עד ל-38 קנה לסוללה, ואף למעלה מזה) שטופחו בצבא ארה"ב, ולכלים הרקטיים הנגד-מטוסים שהופעלו על ידי הבריטים נגד ה"בליק" של היטלר מאז סתיו 1940. הצבא הסובייטי השתמש אולי יותר מצבאות אחרים ב"ארטילריה רקטית" זו במערכות מלחמת-היבשה.

"גייסות-לוגיסטיים" במבחני חזית — (סוף מעמ' 82)

יות עוד ולא את "נעלי השלג" (העשויים חמרים-פלסטיים ורפוד פנימי) — כיון שהיו קלות ונוחות יותר לצעידה. כנראה לא ידעו אותם קצינים כי נעלי עור נרטבות וקופאות עד-מהרה. והיה מספר הפעמים שהחליפו גרבים כאשר היה, הרי החלפת הנעלים לא היתה אפשרית. ודבר שהחמיר את המצב עוד יותר היה זה שחיילים רבים, שנצטרכו להתהלך במים, הועלו אח"כ בהזדמנויות רבות לכלי-רכב ונסעו מהלך כמה שעות מבלי שיוכלו לעמל את רגליהם. בדרגות-קור באלה היו אברים שקופאים (על כל החזיונות של דקבון ברקמות הגוף ולעיתים הפסד חלקי של אברים) בבחינת ודאות.

אולם, לעומת זאת, סיפורי-המעשה הבא בספר מיד אחרי הנ"ל — מבליט דוקא את פעולת-הפקודית הנאה של מפקד רגימנט, אשר למד מנסיונו כי לצעידה ולטפוס בקרקע-מבותר נעלי-הקרב טובות מנעלי-השלג — ולכן הורה כי במסכות כאלה יש לנעול נעלי-קרב.

אחת רשימה מדגישה כי תחת עינו הפקודה של מפקד הרגימנט הנ"ל היה נמוך ביותר שיעור קפיאת האברים ושאר פגעים הבאים מן הקור. מובן מאליו כי הדבר שיש בו צורך כאן הוא שימוש ב"שכל בריא", כפי שהעיר אחד המספרים: "אין כלל ליצר הלבשה וציוד שיהיו נקיים-מדופי בכל סוגי מצבים ותנאים, והמסקנה מכך היא שעלינו לאמן את חיילינו כיצד להשתמש כנונה בלבוש ובציוד שבידם בכל אחד ממצבים שונים אלה".

סקירה זו הנה הראשונה במדורנו החדש "על-י-190"

הבלתי-דיכויניים*), יתכן והמספר המתקבל אז, היה מת-קרב יותר לאותו מספר 35,000, אשר פוסאן נאותה כל כך מהר לקבלו כמות שהוא. וכן ארץ מעשה בדיכוייה, שבצאתה לראשונה אל קוריאה יכולה היא להעתיק את מפקדתה בעזרת 25 משאיות. אך עד מהרה נזקקה אותה מפקדה ל-50 מש" אינות! הקצין שתאר את הפרשה, מאשר את טענת גנ"בריג" ס. ל. א. מרשל, שכלל שהנך מגוים בהעמסת ציוד על החייל, כן מפחית הנך מעילותו**).

ושוב — השגחת הפיקוד

סקירה זו פתחה בהערכת חשיבותה של השגחת הפיקוד; ולשם הדגשת יתר יועלה כאן נושא זה גם בדוגמאות המסכימות. אחד הקצינים שניהלו את השיחות עם אנשי החזית בקוריאה לצורך בירור עובדות בשביל הספר, אשר ביק כיצד הוסבר לחיילים אורח-הלבוש ל"עונה" הרטובה-הקרה***) קונן על כך שאף בהגיע הטמפרטורה לכ-15° — צלסיס בקירוב, הורו קצינים לאנשיהם לנעול בשלג נעלי-קרב עשור

*) כלומר גייסות שאינם אורגניים לדיכוייה (כגון יחידות סיוע של הקורפוס והארמיה) שסופחו לדיכוייה או פעלו בגזרתה; ואשר לרגימנטים-המסופחים, הרי יכול היה להיות ביניהם רגימנט רגלים נוסף, וכמעט בודאי — יחידות אר-טילריה.

**) בספרו "מטען החייל וניידות האומה" (חלק ממנו פורסם בקונטרס "ניידותו של הלוחם" בהוצאת "מערכות").

*** מונח אפסנאי בצבא ארה"ב למכלול הלבוש-ההולם מוג איר זה, להכביל למשל מהדרוש בשביל עונה רטובה-חמה שבאזורים טרופיים.